

endomsretten ikke paa et eller andet Tidspunkt senere enten helt skal fratages dem eller i høj Grad begrænses for dem.

Jeg ser det som et Maal, vi igennem Lovgivningen maa naa, at fremme Byggeriet og at afhjælpe Bolignøden. Det Forslag, der foreligger her, vil efter min Mening i det væsentlige kun kunne beskytte en enkelt Del af Lejerne, nemlig alle dem, der sidder i Lejligheder opført før 1918. De er beskyttet imod forhøjet Leje og ogsaa beskyttet imod Opsigelse, men alle, der ikke er saa heldige at sidde i en gammel Lejlighed, men som af en eller anden Grund er kommet ind i en ny Lejlighed, opført efter 1918, er ikke beskyttet i samme Grad. Dette forekommer mig at være en stor Mangel ved det foreliggende Lovforslag.

Jeg skal ikke gaa ind paa de enkelte Ændringsforslag og Underændringsforslag, men vil blot sige, at saafremt de Paragraffer vedtages, der omhandler Provinsen — §§ 25 ff. —, hvorefter der igen i Provinsen skal indføres Boligrestriktioner, uanset om man nu i flere Aar har haft frie Forhold, vil jeg tilraade, at man ved tredje Behandling stemmer imod hele Lovforslaget.

**Indenrigsministeren (Hauge):** Jeg kan tiltræde de af Flertallet stillede Ændringsforslag og anbefale Medlemmerne at stemme for disse Ændringsforslag. Derimod kan jeg ikke tiltræde de af Mindretallet stillede Ændringsforslag og maa fraaede Medlemmerne at stemme for dem. I øvrigt har jeg ikke mange Bemærkninger at gøre til Ændringsforslagene eller de faldne Udtalelser. Ændringsforslagene er jo omtalt af Forslagsstillernes Ordførere, og jeg kan for Flertallets Vedkommende henholde mig til de Udtalelser, som Udvalgets Ordfører har fremsat.

Jeg ønsker dog at gøre et Par Bemærkninger til det konservative Folkeparti, hvis Stilling til hele det Spørgsmaal, der her behandles, forekommer mig at have været af en højst besynderlig Karakter. Det konservative Folkepartis Stilling har været præget af en underlig Frygt baade til højre og venstre, og denne Frygt har givet sig Udslag paa den besynderligste Maade. Man har ikke turdet gaa til det afgørende Skridt for at opnaa fuld Enighed med de to Partier, som man dog forhandlede med, for at naa til en fælles Indstilling. Det viste sig endogsaa, at det konservative Folkeparti ikke indbyrdes har været enige, ikke saa enige, at de har kunnet staa samlet om de Forslag, der er stillet. Det ses af Bemærkningerne, at det ærede Medlem

Hr. Carlsen-Skiødt har en Særstilling overfor et enkelt Spørgsmaal. Jeg har i det hele taget Indtrykket af, at det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt har været stærkt medvirkende til, at det konservative Folkeparti ikke har turdet gaa til det afgørende Skridt, men stadig har været ængstelig for at gaa med til saadanne Ændringsforslag, der kunde opnaas Enighed med Socialdemokratiet og det radikale Venstre om.

Dette er saa meget mærkeligere, som det Forslag, jeg forelagde for Folketinget, var udarbejdet, i hvert Fald for Hovedstadens Vedkommende, under stærk Medvirkning af det konservative Folkepartis Repræsentanter i Københavns Magistrat og Borgerrepræsentation. Ja, Forholdet var endogsaa dette, at den Mand, der havde taget Initiativet til at faa dette Forslag udarbejdet, var de Konservatives Repræsentant i Magistraten, Borgmester Kaper, og hele Magistraten og hele Borgerrepræsentationen var enige om det af Hr. Kaper særlig stillede Forslag. Dette Forslag blev saa accepteret af Ministeriet og i det væsentlige forelagt for Rigsdagen; men det blev øjeblikkeligt fejlet til Side her i Folketingets Udvalg, der skulde behandle Sagen. Endogsaa Medlemmer af Københavns Kommunalbestyrelse, der har været med til at vedtage Forslaget i Kommunalbestyrelsen, var nu med til at feje Forslaget til Side og stille et helt nyt Forslag, et Forslag, som vi imidlertid efter Omstændighederne i det væsentlige har accepteret. Men det konservative Folkepartis Medlemmer har ikke villet gaa saa langt, at der kunde opnaas fuld Enighed, men har stadig stillet sig paa det Standpunkt, at man vilde holde sig en Bagdør aaben, en højst besynderlig Optræden fra et Partis Side, naar Forholdene er, som jeg her har skildret.

Nogle af de Underændringsforslag, som det konservative Folkeparti har stillet, og hvorved de tager et Særstandpunkt, er tilmed af den Beskaffenhed, at jeg maa i allerhøjeste Grad forbavses over, at man har villet opstille saadanne Ændringsforslag for at markere sit Særstandpunkt. Naar man f. Eks. vedrørende § 14 stiller et Underændringsforslag, hvorefter hele Nævnet skal være enigt i Fremlejspørgsmaal, saa er dette kun et Vidnesbyrd om, at man ligefrem har søgt Ting frem, som kunde skabe Uenighed. I samme Forbindelse kan jeg nævne det Underændringsforslag, som tilsigter at forbyde, at der gives de læge Medlemmer af Nævnet Honorar, idet Hvervet skal være et borgeligt Ombud, der ikke maa lønnes. En i højeste Grad besynderlig